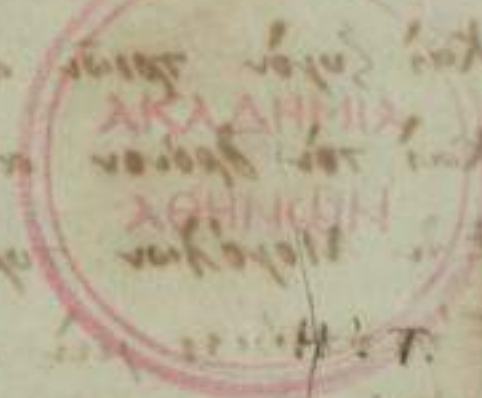

Εἰς τὸν δίσκον τοῦ Ἡλίου, ὅταν παμφωτός μαρμαίρῃ,
 Ὀρδαῖμος οὐδὲς αὐθάδης· ν' ἀντιβλέψῃ ὑποφέρει.
 Ἀλλ' ὅπότεν πυκνὰ νέβη μαρμαυγὴ ἐμπροσθῶν,
 Δύναιτ' ἐπ' αἰθέρι μολίς βλεψῆναι τότε νύμφῃ.
 Ἐπὶ δ' αἰσὶν ἀπροσδέρκτους λαμπυροῦσιν τῆς προνοίας
 Ποῖον ὄμμα ἀνδρῶπινος αὐτοπύου διασφίαι,
 Αἰ' διὰ χρόνῳ συναβῆναι ἐκείνῃ μου δειχθῆναι,
 Φέριστε Δουκῶν πάντων! εὐδοτέρῳ νὰ ἰδοῦμαι,
 Καὶ δραγμαῖς τιναῖς αὐτῶν λεληθότως περιδράξῃ,
 Ταῖχα δέχῃ τὴν χαρὰν μου φόβος τέλῃς ὑποδράξῃ;
 Τῆς παιδείας τὸ πρῶτον ἀπάτα τὴν φαντασίαν
 Ἡ ἀρεθία πλουτίζει εἰς δυνάμειν παιδείαν.
 Αἰ' ἐχέμεν βουλοῦσθαι καὶ ὁ φόβος ὑποπτεῖται
 Ἀλλ' ἡ Πρόνοια τὰ ἔργα ἐαυτῆς ἐντολυνεῖται.

Ἐποίησεν ἐν Κωνσταντινουπόλει
 τῇ 18' Ἰουλίου 1881.

A M. M. de Grimm, Professeur attaché à la Personne de Son Altesse
 Impériale le Grand Duc Constantin de Russie etc.
 Κυρία μου

Τὴν ἐπ' αἰῶνι μνηστέαν Βυζαντινὴν ἀφίξιν τῆς Α. Α. Υ. τοῦ Μεγάλου
 Δουκὸς, ἐνὸς τῶν παλαιῶν καὶ ὀρθοδόξου Χριστιανῶν ἀντιτύπων, πᾶσαι δ' ὡς
 οὐροῖαν εἰς αἶσαν ἀπάραι θεοῦ, τοῦ τῇ Ἀθῆναι αὐτῶν καὶ ἀνύμωστον ἐκκηρύσσοντι
 τοῖς ἔθνεσι μεγαλύνοντος καὶ ἀμνημονεύοντος. Εἶδεν γὰρ καὶ, καὶ περὶ τοῦ "μυθῶς ἐν τοῖς
 ἀδελφοῖς μου καὶ κώτερος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς μου", ἀλλ' ὅμως ἐτήρησα, ἀδελφὲν
 σοφώτατε κρίνεις, ὡς ἐνὶ πνεύματι προσηύδα, τὴν αἰὰ χείρας τῆς ἀντιγράφου, ἔδωκε
 εἰς τὴν ἐκδοὺς τοῦ οἴκου τοῦ γένους πάντως ἐπιχρᾶν, ἵνα μὴ τὴν αὐτὴν ἐκδοὺς
 ποιητικῆς ἐντιμολογίας ἀρραχθῇ, ἵνα δὲ καὶ τὴν τοῦ ὁμογενεῖς πρὸς τὸ διόσωστον
 Ρωσσοῦ ἀρετὴν ἐκκηρύσσῃ ἀνυμνῶν ἀνάδελφον. Εἴπα δ' οὐκ ἔγωγε ὅτι τοῦτο
 τὴν ἐν τῷ αἰῶνι χαριστικήν ἐξ οὗτως ὑπερασπιστὴς τῆς ἀντιγράφου, οὐδ' αἰ
 λοιπὸν, φέριστε Προφῆτα, ἵνα ταῦτα ὡς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ ἐκδοῦνται, καὶ τῆς Α. Α. Υ.
 τῶν ἀνακτορικῶν αὐτοῦ ἀξιώσεως ἐκκηρύσσῃ, ὥς ἐνὸς καὶ τοῦ αἰῶνος τῆς περὶ
 οὐς οὐ σοφίας ἐξ ἑλπίδος ἐκπαύσαντο. Ἐρρώσο!

ἐν Κωνσταντινουπόλει τῇ 18' Ἰουλίου 1881

Η. Τ.